

Miljonstaden Detroit i Michigan i USA har alltid haft hög frekvens av anlagda bränder. Det kan bero på många olika orsaker.

Efter hand utvecklades en lokal tradition bland barn och ungdomar att man i samband med halloween-helgen 30-31 oktober skulle anlägga mindre bränder i papperskorgar, skräphögar etc. Mot slutet av 1970-talet handlade det varje år om flera hundra sådana småbränder, de flesta på kvällen innan halloween. Bränderna blev också allt mera allvarliga och omfattade nu ofta även bilar, uthus eller de talrika rivningshus som är så vanliga i de centrala delarna av Detroit.

I media döptes helgdagsaftonen den 30 oktober till "Devils Night" och förväntningarna på nya rekordbränder blev allt större för varje år. Märkligt nog reagerade vare sig myndigheterna, medierna eller allmänheten på utvecklingen förrän bränderna år 1983 blev så många att räddningstjänsten helt tappade kontrollen.

Inför halloween-helgen 1984 tillsatte Detroit's borgmästare en arbetsgrupp som utarbetade en handlingsplan för hur man skulle bekämpa ungdomlig brandanläggelse och vandalism.

Den innehöll bland annat:

- Informationsprogram där representanter för polis och brandförsvaret i förväg besökte alla skolor med aktuella åldersgrupper.
- Tillfälligt utgångsförbud efter kl. 22 den 29-31 oktober för alla ungdomar under 17 år. - Förhöjd beredskap och extra resurser till brandförsvaret, polisen och larmcentralen.
- Personal från gatukontor, el-verk, renhållning, vattenverk och andra kommunala institutioner som patrullerade staden i tjänstebilar utrustade med komradio och bärbara handbrandsläckare.
- Dessutom försökte man engagera frivilliga att "adoptera ett rivningshus" och som kvartersvakter bevaka det mot brand och vandalism. Försöket blev dock ganska misslyckat.

Åtgärderna inför halloween 1984 hjälpte bara delvis. Förstörelsen blev värre än någonsin. Man tappade till och med räkningen men bedömer antalet bränder till ca 1.500 under en tredagarperiod. Men för första gången lyckades man gripa några av gärningsmännen. Samtidigt hade allmänhetens tålamod tagit slut. Massor av människor anmälde sig som frivilliga kvartersvakter inför kommande år. Även medierna tog sitt ansvar och rapporterade om tragedier och mänskligt lidande i stället för att som tidigare bara frossa i upphetsande brandbilder.

De följande tio åren innebar fortsatt förhöjd beredskap och nya dyrbara åtgärder inför varje Halloween. Antalet frivilliga vakter ökade för varje år och var snart uppe i ca 35.000 personer. Men nu gav kampen resultat. De anlagda bränderna blev allt färre.

År 1994 tyckte stadens styrelsemän att nu fick det vara nog. Man ville inte längre lägga ut en massa pengar på vakter och förhöjd beredskap när det inte längre var så många bränder. Men nedskärningarna straffade sig. Devils Night 1994 blev ett katastrofalt bakslag med mängder av bränder. Dessutom var förstörelsen grövre. Nu handlade det ofta om brinnande bensinflaskor som kastades in i bebodda hus. Räddningstjänsten hann inte med och många av bränderna spred sig till intilliggande byggnader.

Det blev uppenbart att åtgärderna mot halloween-bränderna måste fortsätta i många år till. Traditioner är svåra att bryta, hur tokiga de än är.